

Eğitime katılan personel için yemek ve kafeterya hizmeti verilmesi hk.

Belge türü	�zelge
Kanun	KURUMLAR VERGİSİ KANUNU
Özelge no	B.07.1.GİB.4.06.18.02-105[2016-472]-2917
Tarih	03.01.2020

T.C.

GELİR İDARESİ BAŐKANLIđI

ANKARA VERGİ DAİRESİ BAŐKANLIđI

Mükellef Hizmetleri Usul Grup Müdürlüđü

Sayı : 27575268-105[8-2016-472]-2917

03.01.2020

Konu : Eğitime katılan personel için yemek ve kafeterya hizmeti verilmesi hk.

İlgi

:

İlgide kayıtlı  zelge talep formunda; Vergi Dairesi Müdürlüđünün vergi kimlik numaralı mükellef i olduğunuz ve Eğitim Tesislerinde eğitime katılan personele ve Başmüdürlük personeline kar amacı olmaksızın yemek ve kafeterya hizmeti vermek istediğiniz belirtilerek söz konusu hizmetin verilebilmesi için Genel M d rl đ n z n vergi numarasından ayrı olarak potansiyel vergi numarası alınıp alınamayacağı, POS cihazı kullanılıp kullanılmayacağı ve fiş veya fatura düzenlenip düzenlenmeyeceği

hususlarında Başkanlığımız görüşünün talep edildiği anlaşılmıştır.

KURUMLAR VERGİSİ KANUNU YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRME

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun "Safi kurum kazancı" başlıklı 6 ncı maddesinde; kurumlar vergisinin, mükelleflerin bir hesap dönemi içinde elde ettikleri safi kurum kazancı üzerinden hesaplanacağı ve safi kurum kazancının tespitinde, Gelir Vergisi Kanununun ticari kazanç hakkındaki hükümlerinin uygulanacağı hükme bağlanmış olup Gelir Vergisi Kanununun 37 nci maddesinde de her türlü ticari ve sınai faaliyetlerden doğan kazançların ticari kazanç olduğu belirtilmiştir.

Kurumlar Vergisi Kanununun "Beyan esası" başlıklı 14 üncü maddesinin (2) numaralı bendinde de, her mükellefin vergiye tâbi kazancının tamamı için bir beyanname vereceği, ancak, tüzel kişiliği bulunmayan iktisadî kamu kuruluşları ile dernek ve vakıflara ait iktisadî işletmelerden her biri için, bunların bağlı olduğu kamu tüzel kişileri ile dernek ve vakıflar tarafından ayrı beyanname verileceği hüküm altına alınmıştır.

1 seri no.lu Kurumlar Vergisi Genel Tebliğinin "14.1.Beyannamenin verilmesi" başlıklı bölümünde ise her mükellefin vergiye tabi kazancının tamamı için bir beyanname vereceği, mükelleflerin şubeleri, ajanlıkları, alım-satım büro ve mağazaları, imalathaneleri veyahut kendilerine doğrudan doğruya bağlı sair işyerleri için bağımsız muhasebeleri ve ayrılmış sermayeleri olsa dahi ayrı beyanname verilmesinin söz konusu olmayacağı, ancak, tüzel kişiliği bulunmayan iktisadi kamu kuruluşları ile dernek veya vakıflara ait tüzel kişiliği bulunmayan iktisadi işletmelerin her biri için bunların bağlı oldukları kamu tüzel kişileri ile dernek veya vakıflar tarafından ayrı beyanname verilmesi gerekeceği, bu nedenle, söz konusu kuruluşlara ait iktisadi işletmelerin her biri için ayrı kurumlar vergisi mükellefiyetinin tesis ettirileceği, iktisadi işletmelerin ortak yönetimi veya sermayesi olsa dahi faaliyetlerinin bağımsız ve farklı olması halinde ayrı ayrı mükellefiyet tesis ettirilmesi gerekeceği, aynı faaliyet alanında farklı işyerlerinde faaliyette bulunulması halinde ise tek mükellefiyet tesis ettirilmesinin mümkün olacağı, ancak, farklı yönetim, sermaye ya da organizasyonu olan işletmelerin ayrı ayrı iktisadi işletme kabul edileceğinin tabii olduğu açıklamalarına yer verilmiştir.

Öte yandan, 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin "Genel hükümler" başlıklı birinci kısmının 1 inci maddesinde, bu Kanun Hükmünde Kararnamenin, iktisadi devlet teşekkülleri ile kamu iktisadi kuruluşlarını ve bunların müesseselerini, bağlı ortaklıklarını ve iştiraklerini kapsadığı, "Teşebbüs, müessese, bağlı ortaklık ve iştirakler" başlıklı ikinci kısmının 4 üncü maddesinde ise , teşebbüslerin tüzel kişiliğe sahip olduğu ve bu Kanun Hükmünde Kararname ile saklı tutulan hususlar dışında özel hukuk hükümlerine tabi olduğu ifade edilmiştir.

Buna göre, tüzel kişiliği ve kurumlar vergisi mükellefiyeti bulunan Kurumunuz tarafından Eğitim Tesislerinde eğitime katılan personele ve Başmüdürlük personeline kar amacı olmasa dahi bir bedel mukabilinde yemek ve kafeterya hizmeti verilmesi faaliyeti nedeniyle elde edilen gelirlerin ilgili dönem kurum kazancınıza dahil edilerek vergilendirilmesi gerekmektedir.

VERGİ USUL KANUNU YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRME

213 sayılı Vergi Usul Kanununun;

- 156 ncı maddesinde, "*Ticari, sınai, zirai ve mesleki faaliyette iş yeri; mağaza, yazıhane, idarehane, muayenehane, imalathane şube, depo, otel, kahvehane, eğlence ve spor yerleri, tarla, bağ, bahçe, çiftlik, hayvancılık tesisleri, dalyan ve voli mahalleri, madenler, taş ocakları, inşaat şantiyeleri, vapur büfeleri gibi ticari, sınai, zirai veya mesleki bir faaliyetin icrasına tahsis edilen veya bu faaliyetlerde kullanılan yerdir.*",

- 159 uncu maddesinde, "*Aynı teşebbüs veya işletmeye dahil bulunan iş yerlerinin sayısında vukua gelen artış veya azalışları mükellefler vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.*",

- 168 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde, "*1. ... Şirketlerin işe başlama bildirimleri dışında yapılacak bildirimler ile işi bırakma ve değişiklik bildirimleri, bildirilecek olayın vukuu tarihinden itibaren bir ay içerisinde mükellef tarafından vergi dairesine yapılır.*"

- 227 nci maddesinin birinci fıkrasında, "*Bu kanunda aksine hüküm olmadıkça, bu kanuna göre tutulan ve üçüncü şahıslarla olan münasebet ve muamelelere ait olan kayıtların tevsiki mecburidir.*",

- 229 uncu maddesinde, "*Fatura, satılan emtia veya yapılan iş karşılığında müşterinin borçlandığı meblağı göstermek üzere emtiayı satan veya işi yapan tüccar tarafından müşteriye verilen ticari vesikadır.*",

- 232 nci maddesinde, "*Birinci ve ikinci sınıf tüccarlar kazancı basit usulde tespit edilenlerle defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçiler:*

1.*Birinci ve ikinci sınıf tüccarlara;*

2.*Serbest meslek erbabına;*

3.*Kazançları basit usulde tesbit olunan tüccarlara;*

4.*Defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçilere;*

5.Vergiden muaf esnafa.

Sattıkları emtia veya yaptıkları işler için fatura vermek ve bunlara da fatura istemek ve almak mecburiyetindedirler.

Yukarıdakiler dışında kalanların, birinci ve ikinci sınıf tüccarlar ile kazancı basit usulde tesbit edilenlerden ve defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçilerden satın aldıkları emtia veya onlara yaptırdıkları iş bedelinin 50.000.000 lirayı (2018 yılı için 1.000, -TL) geçmesi veya bedeli 50.000.000 liradan (2018 yılı için 1.000, -TL) az olsa dahi istemeleri halinde emtiayı satanın veya işi yapanın fatura vermesi mecburidir.",

- 233 üncü maddesinde, "Birinci ve ikinci sınıf tüccarlar, kazancı basit usulde tespit edilenlerle defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçilerin fatura vermek mecburiyetinde olmadıkları satışları ve yaptıkları işlerin bedelleri aşağıdaki vesikalardan herhangi biri ile tevsik olunur.

1.Perakende satış fişleri;

2.Makineli kasaların kayıt ruloları;

3.Giriş ve yolcu taşıma biletleri.

Perakende satış fişi, makineli kasaların kayıt ruloları ve biletlerde, işletme veya mükellefin adı, düzenlenme tarihi ve alınan paranın miktarı gösterilir.

Perakende satış fişi ile giriş ve yolcu taşıma biletleri seri ve sıra numarası dahilinde teselsül ettirilir. Bu fiş ve biletler kopyalı iki nüsha olarak tanzim edilir ve bir nüshası müşteriye verilir. Makineli kasa kullanılıp da müşteriye fiş (makineli kasanın önceki fıkrada belirtilen malumatı ihtiva eden fişi) verilmemesi halinde, perakende satış fişi tanzimi ve müşteriye verilmesi mecburidir."

Bunun yanı sıra;

- Vergi Usul Kanunu Uyarınca Vergi Mükellefleri Tarafından Kullanılan Belgelerin Basım ve Dağıtımı Hakkında Yönetmeliğin (13/e) maddesinde, "e) Genel ve Katma Bütçeli İdarelere, İl Özel İdarelerine, Belediyeler ve Köyler ile bunların teşkil ettikleri birliklere ait veya tabi olan veyahut bunlar tarafından kurulan veya işletilen müesseseler ile 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinde tanımı yapılan teşebbüs, teşekkül, kuruluş, müessese, bağlı ortaklık, iştirak ve işletmeler kullanacakları belgeleri Vergi Usul Kanununun ilgili hükümlerinde belirtilen bilgileri taşıması kaydıyla anlaşmalı matbaalar dışındaki matbaalara da bastırabilirler. Ancak, bu şekilde belge bastırılması halinde, belgenin üzerine "Vergi Usul Kanunu Yönetmelik hükümlerine tabi değildir." ibaresinin yazılması zorunludur. ...",

- 164 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinin (III.) bölümünde, "... Genel ve Katma Bütçeli İdarelere, İl Özel İdarelerine, Belediyeler ve Köyler ile bunların teşkil ettikleri birliklere ait veya tabi olan veyahut bunlar tarafından kurulan veya işletilen müesseseler ile 233 Sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinde tanımlanan Teşebbüs, Teşekkül, Kuruluş, Müessese, Bağlı Ortaklık, İştirak ve İşletmeler tasdik mecburiyetine tabi olmaksızın Vergi Usul Kanununun ilgili hükümlerine göre yukarıda sayılan belgeleri düzenleyeceklerdir. Ancak bu kuruluşlar kullanacakları belgelerin üzerine 'Vergi Usul Kanunu Yönetmelik Hükümlerine Tabi Değildir' ibaresini kaşe ile basacaklar veya matbaa baskısı ile belirleyeceklerdir."

açıklamalarına yer verilmiş olup, söz konusu açıklamalardan anlaşılacağı üzere, mezkur Yönetmeliğin (13/e) maddesinde sayılan mükellefler tarafından Vergi Usul Kanunu kapsamında düzenlenmesi gereken belgelerin ilgili Yönetmelik hükümlerine göre anlaşmalı matbaalara bastırılma veya mezkûr Genel Tebliğ uyarınca notere tasdik ettirilme şartı aranmamakta, ancak zorunlu asgari bilgileri taşıması zorunluluğu bulunmaktadır.

Buna göre, kurumlar vergisi mükellefiyeti bulunan Genel Müdürlüğünüz tarafından, Eğitim Tesislerinde eğitime katılan personele ve Başmüdürlük personeline bir bedel mukabilinde verilen yemek ve kafeterya hizmetlerinde, yukarıda belirtilen düzenlemelere ve ilgili diğer düzenlemelere riayet edilmek suretiyle, fatura veya perakende satış vesikası düzenlenmesi icap etmektedir.

Diğer taraftan, söz konusu yerin şube iş yeri olarak değerlendirilmesi ve işletmeye dahil bulunan iş yerlerinin sayısında vukua gelen artışa ilişkin bildirim Kanunun 168 inci maddesinde öngörülen süre dahilinde yapılması gerektiği tabiidir.

3100 SAYILI KANUN YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRME

3100 sayılı Katma Değer Vergisi Mükelleflerinin Ödeme Kaydedici Cihazları Kullanmaları Mecburiyeti Hakkında Kanunun 1 inci maddesinin bir numaralı bendinde; "*Satışı yapılan malları aynen veya işlendikten sonra satışını yapanlar dışındaki kimselere satan veya aynı kimselere hizmet veren birinci ve ikinci sınıf tüccarlar, bu Kanuna göre ödeme kaydedici cihaz kullanmak mecburiyetindedirler.*" hükmüne yer verilmiştir.

Öte yandan, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun Mükerrer 257'nci maddesiyle Bakanlığımıza tanınan yetkiye dayanılarak; 15.06.2013 tarih ve 28678 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 426 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile satış yapılan malları aynen veya işlendikten sonra satışını yapanlar

dışındaki kimselere satan veya aynı kimselere hizmet veren birinci ve ikinci sınıf tüccarlara (perakende teslimde bulunan veya hizmet ifa eden) Vergi Usul Kanununa göre fatura vermek zorunda olmadıkları mal satışları veya hizmet ifalarının belgelendirilmesinde (6.12.1984 tarihli ve 3100 sayılı Katma Değer Vergisi Mükelleflerinin Ödeme Kaydedici Cihaz Kullanmaları Mecburiyeti Hakkında Kanuna göre kullanmak zorunda oldukları ödeme kaydedici cihazların yerine) "Yeni Nesil Ödeme Kaydedici Cihazları" kullanma mecburiyeti getirilmiş olup, mezkur Tebliğin "Yeni Nesil Ödeme Kaydedici Cihazları Kullanma Mecburiyetinin Başlama Tarihleri" başlıklı 4 numaralı bölümünün 427, 466, 488 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile değişen bölümünde yeni nesil ödeme kaydedici cihaz kullanım zorunluluğu kademeli olarak yeniden düzenlenmiştir.

Buna göre, 426 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinin "Yeni Nesil Ödeme Kaydedici Cihazları Kullanma Mecburiyetinin Başlama Tarihleri" başlıklı 4 numaralı bölümüne 466 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile eklenen (f) bendinde; *"1/1/2016 tarihinden sonra işe başlayacak mükelleflerin Yeni Nesil Ödeme Kaydedici Cihazları kullanma mecburiyeti işe başlama tarihinden itibaren 30 gün (kalkınmada öncelikli yörelerde 60 gün) içinde başlayacaktır."* açıklamasına yer verilmiştir.

Bu itibarla, Eğitim Tesislerinde eğitime katılan personele ve Başmüdürlük personeline kar amacı olmaksızın yemek ve kafeterya hizmeti verilmesi faaliyeti neticesinde kurumlar vergisi mükellefiyeti bulunan Kurumunuzun, Vergi Usul Kanununa göre defter tutma bakımından birinci veya ikinci sınıf tacir kapsamına girmesi halinde ödeme kaydedici cihaz kullanma mecburiyetinin olacağı ve bu yükümlülüğün 426 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği esaslarına göre yerine getirileceği tabiidir.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

(*) Bu Özelge 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 413.maddesine dayanılarak verilmiştir.

(**) İnceleme, yargı ya da uzlaşmada olduğu halde bu konuya ilişkin olarak yanlış bilgi verilmiş ise bu özelge geçersizdir.

(**) Talebiniz zerine tayin edilmiş olan bu özelgeye uygun işlem yapmanız hâlinde, bu fiilleriniz dolayısıyla vergi tarh edilmesi icap ederse, tarafınıza vergi cezası kesilmeyecek ve tarh edilen vergi için gecikme faizi hesaplanmayacaktır.

Bu metin Mevzuat Bankası (mevzuat.vergibulustayi.com) aracılığıyla gib.gov.tr arşivinden alınmıştır. Resmî işlemlerde Resmî Gazete metni esastır. — 18.09.2026